

[Transcript] Antin koulumatka / Fenkoli, fatupassi ja feijooni

Jos haluat kuulla kaikki tämän podin uudet jaksot, tilaa podmiin premium.
Voit testata premiumia kaksi viikkoa ilmaiseksi ilman sitovaa määräaikaaisuutta.
Lata siis podmiin ja löydät kaikki sun suosikki podit yhdestä sovelluksesta.
Tervetuloa antin koulunmatkaprojektin paria.
Matkalla ei olla ja kouluki on kaukana muistoissa.
Huomenna on taas koulua, mutta ei puhuta siitä.
Ihan tarpeeksi on nyt jo muutenkin puhuttu koulusta, kun muun muassa viime viikolla terapiootin kanssa otin yhteen.
Mä oon nyt ajatellut lopettaa sen kouluun, kun en mä voi maksaa sitä rahaa, mitä sitä maksetaan.
Jos se olisi hyvä koulu, niin ehkä vois, mutta paskasta koulusta ei viitin maksaa niin paljon.
Kun yritän tätä selittää terapiootille, niin hän on sitä mieltä, että mulla on aina vaan...
Hän sanoi, että mä siis fekalisoin kaiken.
Mä en tiedä, onko se suomalainen sana, mutta mun piti oikein miettiä, mitä se tarkoittaa.
Hän siis tarkoittaa sitä, että paskon kaiken.
Tein kaikesta paskaa.
Tätä on nyt terapiootti minulla väittänyt.
Enks mä hänelle siitä maksaa, että hän auttas minua siinä, että mä näkisin niin sanotusti valoa tunnelin päässä.
Mutta ei hän vantotea, että kaikki hyvä mitä mulla tapahtuu, niin mä onnistun kääntämään paskaksi.
Se on hänen mielipiteensä, että mä oon sitä kovasti tässä nyt miettinyt.
Ja tullut siihen tulokseen, että sehän on itse asiassa se minun brändi.
Eiks niin, että sen takia teki minua kuuntele.
Mä otan semmoisia arkipäiväisiä ilmiöitä ja sitten onnistun kääntämään ne hirvittäväksi pieruks.
Tässä oli nyt semmoinen tilanne nimittää äsken, että
sasuu oli oikein kiltisti sohvan päädyssä pienenä pallerona.
Ja sitten mä teen kauheen virheen.
Aattelin, että just ennen kuin lupeen tekemään näitä podeja tässä ja muitakin töitä,
niin kään tuolla pähkinä ja rusina busseilla.
Ja tuolta se virhe tulee siitä, että sasuu kuvittelee, että
kun minä menen pähkinä bussille, kun mulla on siis tämmöinen, että
mä aina jos hermostuttan, niin mä käyn syömässä nyrkilisen pähkinöitä ja nyrkilisen rusinoita sekaisin.
Että mulla on lapsesta asti ollut tämmöinen herkku, joka on tullut siltä glöki-maljojen ääristä.
Minua ei se glöki kiinnosta oikeestaan vittuakaan,
mutta siis se kulho, jossa on niitä manteleita ja sitten rusinoita, niin se kiinnostaa.
Sitten semmonen lapsena oli myös semmosia maapähkinä, rusina sekoituksia,
mitkä on ihan persestä, koska ne oli kalliimpia, kun maapähkinät rusinnat yhdessä.
Tai tämän opin sitten opiskeluaikoina, että kannattaa ostaa siis
maapähkinöitä ja rusinoita, jossa työnnet sekaisin.
No, nyt ollaan siirrytty sit siihen vaiheeseen, että
mä syön näitä extra fansi-pähkinöitä.
Mä tajunut, että mä oon saanut tästä aiheesta aikaisemmin, mutta se on sellainen
pussukka, jossa on siis lajitelma erilaisia pähkinöitä,
mutta sitten tärkeää on olla rusinoita.

[Transcript] Antin koulumatka / Fenkoli, fatupassi ja feijooni

Välillä aina tulee semmoinen himo, että syö jompaa kumpaa erikseen, ja sitten aina tulee semmoinen, että ei, kyllä nämä on yhdessä niiltävä. No, nyt menin tuonne sitten pähkinä pussille, ja heti oli kaksi tapittavaa silmään sinä niillä kantasalla, että mitä saisis täältä.

Annoin hänelle sitten semmoista ilmakeivattua porosasta tai jotakin muuta. Tämmöistä siis ihan ne hirveitä palleroita, jotka on todennäköisesti pölyä ja hiekkaa, jotka on väriätty vaan, mutta jotka on markkinoitu meille hinttareille tällaisina koiraystävällisenä luomuherkkuina, joita voi lemmikilleen antaa.

Mutta siis kun mä hän ei päästä sitä tai miks mä sanoin, että me ei päästä maistamaan niitä, mä hän voida saavaa hyvin mennä vaan, niin syödän niitä, hän pitää olla sellaisia, joitakin ihmisetkin voisi syödä periaatteessa. Eiks niin? No joo, en tiedä, koska jotkut näistä merkeistä niihin markkinoivat itseään, että näitä voisi ihmisetkin syödä.

Toisaalta, miks haluais sitten kukaan ilmakeivattua pölyhiekkasikaa syödä ihminen? No, koira haluaa, että hänellä on sellainen himo. No hän saisitte, kun hän on tuota asua sitten mulle, niin hän saisit sieltä semmosen ja sit hän laitte tuolla yläkerrassa käymään ja tasuttelee siellä ja sit mä olin jo sille tästä etuunut säätänä mitään, että kohta alkaa villitykset.

Mutta ei mitään, tuohon hän tuli nyt jalkojenväli ja hän on tuosta nyt silleen, että hän on laittanut mun jalkaterän päälle kaulansa ja työntänyt päänsä tuonne sohvatyynien välin pimeään.

Hän on semmoinen pimeöden prins. Hän ei tykkää valoisista, aurinkoisista päivistä, jonka meillä täällä nyt just tällä hetkellä on täällä Kaliforniassa. Nyt jotenkin tässä on minulla nyt sellainen havainto tässä projektissa, että poljento on vähän yleisradiolla 90-luvulla. Mistä se johtuu, en tiedä. Ehkä se johtuu siitä, että tosiaan tänään hän sitten sön loanaks kylmät kahvit tuosta kupista, joka on tuossa kädenulottovilla.

Ihan oli sille, että siinä oli vähän, oli vielä siinä kahvissa semmoista lämpöä, niin kuin havaittavissa, että se on kahdettu ehkä kolme varttia sitten siihen kupiin, niin sitten mä ajattelin, että en viettä tää nyt mikroon, koska kupissa on tämmöiset kullitukset, niin sitten sehän siellä rupeaa salamoillaan siellä mikrossa.

Niin ei voi laittaa. Tää on tämmöinen lahjaksatu kupi, jossa on A ja E-kirjääimet. Meillähän on siis tällä viikolla 5-vuotishääpäivä. Voitteko kuvitella, että minäkin vanha vene on avioliiton satamaan 5 vuodeksi, se parkkeerannu itteni.

Niin tuota, joo, mutta meillä on tämmöiset, on saatu, olisiko saatu hää lahjaksi, olisiko saatu muuksi lahjaksi tämmöiset A ja E-kupit, jossa on kullitetut kirjääimet,

ja sitten lukee, että durvei, eli mikä se on,
se on niin kuin että pehmeää herätystä, ja sitten belnyi,
eli kaunista yötä toisella puolella.
Sitten voi valita sen puolen, tää on niin kuin kirjeltu tänne
kupin sisälle, että sitten voi, että ilta teetä, kun on
siemailee tai kossua, niin sitten tuota voi laittaa sen,
että kaunista yötä, ja sitten,
sitten aamulla, kun krabuullassa kahvia keittelee,
niin sitten voit on pehmeää herätystä valita tuosta.
Tämmöiset monitoimimukiit on meillä täällä,
ja niin monitoimimukiit ovat, että näitä ei voi mikroon siis laittaa.
Niin sitten, kyllä mät kahvit on kello, on nyt tällä hetkellä 3,
ja Louna sitä ei ole syöty, koska
sisonne teki tänä aamuna pannareita,
ja sitten eikö se ole vähän semmoinen niin kuin brunussi,
että sitten ei tarvikkaa enää syödä mitään sen jälkeen, koskaan.
Niin en tiedä, niin nyt pitäisi, ehkä tämä kaikki nämä
olot ja tämä tämmöinen kummallinen poljento,
mikä tähän nyt on jotenkin tullut tähän elämään,
niin johtuu nyt siitä. Se on nyt hyvä asia senkin takia,
että tänään äänessä en ole suinkaan koko ajan minä vaan tehtänyt,
sen takia ollaan täällä sohvalla, että autossa en vielä viitsi tosiaan,
niin kuin olen sanonut, niin nyt tämä todella kuulostaa,
siis radio tosiaan niin kuin viime viikolla puhuttiin,
en viitsi autossa vielä lähteä sitten teidän viestiä ennen kuuntelemaan,
mutta kuunnellaanpa niitä nyt täällä kotisohvalla.
Täältä tämä tarkoitin täällä poljennollat joku tämmöinen,
mutta ai, täällä on jo meidän koululuokan Vatsapryhmän,
jota olen siis mutettanut tän ryhmän,
koska mä en halut tietää niistä ihmisistä yhtään mitään,
enkä haluan olla niiden kasina, missä tekee se koskaan.
Oottakaa pasin nyt tuolta. No niin, täältä löytynyt lista.
Ja tällä kerralla niin kuunnellaan siis, mitä teillä on sanottavaa.
Toivottavasti on jo jotakin laitettavasti tuostavaa volumea,
ja täältä tulee ensimmäinen.
Kuntelin sun uusimman jakson.
Tässä samalla, kun käveleen lasta hakemaan päiväkodista,
niin halusin vain tulla kertomaan ilosanomaan
piirupersseessä karkeloivärsystä,
että se on levinyt hyvinkin laajolti ympäri Suomeen.
On itse kuullut sen jo omassa lapsuudessa,
niin tuolla Pirkanmaalla ja näin 30 vuotta myöhemmin
saan kuulla sen vähän väliä myös aviomieheni suusta,
joka on täältä Helsingistä, kun tosin.

Että ei mulla muut.

Pinenä lisäyksenä vielä kyllä tohon edelliseen viestiin,
että piirupersseessä vaikeroi vai piirupersseessä karkeloi.

Mä en muista kumpi se oli,

vai onkohan siitä tullut jotain eri versioita sitten eri kaupumissa?

Nyt heti tähän vastaan, että todennäköisesti on tullut,
koska nyt mäkin muistan tämän piirupersseessä vaikeroi,
mutta mulle tulee piirupersseessä karkeloi siitä sanasta
eritoten mieleen rakaisystäväni Tuomas,

joka myös oli siis tämmöinen, Tuomas oli tämmöinen

hokema mies, silloin lapsena,

siellä oli käsittämätön kyky saada koko

sonkäärve yläaste hokemaan jotakin samaa asiaa.

Jotkut niistä on sillä tavalla aikansa eläneitä,

että niitä ei tässä yhteydessä enää viitsin sanoa,

että niissä on kaiken maailma ableistisia sävyjä,

ja nyt en siis syytä Tuomasa, että puhun siis 90-luvusta,

että sitten jostakin festarikeikalta on tullut

joku hokema, jota sitten kaikki.

Hoki, ja vielä tänäkin päivänä,

että jos kuuleen, kun tietyn sanan,

sitten tulee toinen sana mieleen siitä,

sen takia, että Tuomas on lanceerannut.

Yksi tämmöinen on, nyt muistan yhden,

joka oli semmoinen, jota hoki siis kaikki sonkäärvellä,

ja se on siis ihan hyvä on vielä,

ja siitä oli erilaisia versioita,

siitä tuli niin kuin, se niin kuin bastar disoitui

kansansuussa semmoiseksi versio,

että ihan hyvä on vielä,

ja siinä periaatteessa oli semmoinen väli.

Mä en oikein Tuomas kertoo mulle joskus sitten,

että mistä se on saanut alkuunsa se,

mutta sitä hoki siis, sitä hoki kaikki.

Se oli vähän semmoinen,

semmoinen, että no niin kyllähän tämä tässä nyt menee.

Ihan hyvä on vielä.

Mutta tuota, Piedu Perseessä karkkeloi ja vaikeroi,

tänä päivänäkin vielä edelleen,

varmaan eniten meidän millennialien suussa,

ehkä myös kiinnostavaa olisi kuulla semmoinen asia,

että mitä lapset tänä päivänä,

että minkälaisia juttuja.

Koska nykyisin hän,

nähdään on siis memejä myös,
nämä karkkeloja vaikeroi, jos että sitä tienne,
ja ne on vaan ollut siis sellaisia memejä,
jotka on levinnyt,
ja minä edelleenkin en vielä ihan ymmärrä,
että miten ne on voinut levitä.
Että todennäköisesti jotenkin niin, että jossain on alkanut,
ja sitten kun mummola on menty,
niin joku on lanceerannu sitten.
Niin kun joku on tullut, vaikka sanotaan,
että lapualta sonka-järvelle,
niin matkustanut kesällä bussilla,
ja sitten siellä on levittänyt tätä toista,
ja sitten ehkä on jotakin sellaisia paikkoja,
missä eri paikakunnilta tulla,
että lapset on voinut tavata toiseltakin
kesäleirejä tai tämmöistä,
ja siellä sitten ikään kuin.
Mutta siis nykyisin hän on tietysti helppo selvittää se,
että mistä ne meemit on tullut,
no sieltä älypuhelimien näytöltä,
mutta että tuota,
niin itseasiassa, kun sanoin tämän ääneen,
niin ei ikään kiinnostaisi kuulla,
että mitään ne lapset tänä päivänä miettii,
että älkääpä kertokun siitä ollenkaan,
annetaan niiden olla ihan siellä omassa maailmassa.
Otetaan täältä lisää näitä.
Semmosta tässä mietipaan,
Atti, että kun taas kerran on löysä töihin
tommosien terveydenhuoltoalan laitokseen,
että olisiko tässä
paitoitunen ammatti
palmiinaan
tämmöisessä
kuiskaamisessa,
että voisillaan kuiskaa jaaa,
tai joku tämmöinen
ASM-teläpeutti,
koska kipeästi olisi nyt semmoinen olo,
että tarttisvaitaa tuun,
ja mitä lulet?
Mä sain vähän ASM-märänä tästä viestistä,
ja mä oon vähän hävettää se nyt myöntää,

[Transcript] Antin koulumatka / Fenkoli, fatupassi ja feijooni

mutta mulla on niin sanotusti niskavillat pystyssä,
että en tiedä, rakaas kuulija,
jos sä oot nyt tänne ihan henkilökohtaisesti voisin sulta
tilaata, sanotaan vaikka kolmella eurolla
tämmöiseen
kuiskausnauhan, koska
mulla tuli tästä odottamattomalla tavalla
pehmeä olo, niin
tähän meitä kaikkiaan mietityttää koko ajan
tämä alavalinta, että se ei on niin kuin yksin omaan
terveydenhuoltoalan ihmisten oikeus,
miettiä, että mihin tästä nyt seuraavaksi,
että kyllä ihan meillä Komelean tareillakin on,
jatkuvasti mielessä se,
ja mullakin oli jossain vaiheessa just tää tämmöinen
YouTube-uraa,
mielessä, että pitäisiko vaan ruveta sinne laittamaan,
sieltähän tulee sitten dollareita, mutta ei tuu enää,
että nythän ne on muuttanut niitä algoritmeja
ja muuta sillä tavalla, että ei sieltä kukaan
saa enää mitään rahaa,
et sit pitää olla semmonen ASMR-kuiska,
että tekee kuustoista videota päivässä,
ne kaikki pitää olla tunnimittaisia,
ja niillä pitää kaikille tulla 5 miljoonaan
katsoja, niin sit saa ehkä jotakin tuloa,
et en tiedä, mutta jos 3 euroa kiinnostaa,
niin otaa yhteyttä,
niin mä laitan sinulle Venmolla,
en mä tiedä mikä, eikä Suomessa ole kanssa joku
mobile-pay,
mut mä en saa sitä käyttää, kun mä en oo enää
nordean mukaan suomalainen,
mutta tota mä laitan,
eikä mä laitan sinulle kirjekuorissa,
mun siis on topautussa kirjekuorissa koliikoita,
koska mulla on täällä varmasti 3 euroa jossakin,
niin otaa yhteyttä ja katsotaan,
et miten saada sitä uraa sinulle urukenemaan,
ja kiitos sinne,
kun mä en saa sitä mietistää.
Mä kuuntelin tuossa
yks päivätään jakson,
missä sä olit matkustomassa

[Transcript] Antin koulumatka / Fenkoli, fatupassi ja feijooni

Sasun kanssa kotiin,
ja hyvä, ettei tullut tippalinssiin,
sillä täällä odotetaan saapuvaksi
koiranpentua,
meille on tulossa
Dalmaattihalainen,
miespuolinen,
vaiko kuoresta sanoit,
että se on miespuolinen,
ja odotus on siinä pisteessä,
että tuntuu,
että itku tulee, kun ajattelee sitä
ihanaa yhdessä oloa,
mitä kohta on luvassa,
mutta ennen kuin sitä
yhdessä oloa luvassa,
niin meidän pitäisi keksiä tälle
uudelle tulokkaalle nimi,
ja me ollaan nyt mun miehen kanssa
ajaduttu umpi kujaan sen tuhteen.
Me yritetään keksiä
koiranpeenolle nimeä,
joka alkaisi F-kirjäämellä,
koska hän on
F-pentueesta,
ja hänen virailuimensa alkaa F-llä,
joten
olisi ihan keksiä kutsuma nimi, joka
alkaa F-llä.
Niin,
vaikka tää nyt ei se auta anti olekaan,
niin kuitenkin oot jo
miehäsi kanssa onnistunut
yhden koiran,
hienosti nimeämään,
niin lähtisikö toinen?
Miten olis Fagotti?
Mä haluaisin nähdä sen
varsinkin se ulkolaisen
ihmisen, joka
koirapuistossa katselee, kun huudatte
reippaasti peräät. He Fagotti,
ja lappa tulla tänne.
Minusta se olisi hyvä koiran nimi.

[Transcript] Antin koulumatka / Fenkoli, fatupassi ja feijooni

Feiooni.

Fam...

Frambuase.

Se on vattu.

Vattu.

Faanti.

Fanti.

Tässä oli kaikki F-kirjaamilla alkavat sanat, jotka tuli nyt minun mieleen.

Nyt muuten myös heräs koira, kun täällä rupesin yskimään ja köhimään, niin...

Palka tuon padun pystysiön. Tänkirtepä, tänkirtepä, tänkirtepä.

Joo, ihanaa valinta dalmaattilainen.

Minä olen nähnyt täällä meidän koiran päivähoidossa semmoisen dalmaattilaisen, joka 4 vuotta vanhaa eikä pysy vieläkään paikalla.

En tiedä, mikä heillä on mennyt sillä tavalla.

Se menää siis, kun se tulee sieltä ulos, niin mennään lähteä kaikkien mukaan.

Tän on sillä tavalla villiluonne.

Mikäköhän näistä viesteistä oli seuraava? Onko se tää?

Vaikka, Antti.

Tän meni töihin tuossa eilen.

Ja huomasin Pasilan aseman bussipysäkillä aurinkonpaisteessa tällaisen lapun pysäkinikkunassa.

Mä ajattelin, että haluaisit kuulla tän haapapuun ikävöin ja pohivärisen aurinkonkeltaisissa passikuvissa.

Tuntemat on.

No olit ihan oikeassa siinä, että haluaisin kuulla sen.

Mutta kuka sen on sinne laittanut ja miksi?

Ehkä se on ollut se tarkoitus sitten hänellä.

Hän on ehkä tällainen vähän pikkusen, kun tulee mielen, että joku on kaunosielu tai erikoisuuden tavoittelija.

Et voi olla sekä että.

Mutta joku on tällaisia lähtenyt laittamaan niin, mikä siellä on ollut niin kuin tavoitteena.

Et minua aina välillä kiinnostaa, ei ole hiljaa sinä, että tää ei nyt vielä ollut sinun vuoro.

Niin, mikä on sitten ollut siellä taustalla.

Et yleensä aina kun näkee joku kirjallisen tuotoksen, ennemmin kun se kirjallinen tuotos niin kiinnostaa se, että mikä on siellä ollut alunperin ajatuksena.

Tähän on myös yksi tällaisessa kirjallisuuskritiikin ja kirjallisuusteorian asioita.

On se, että kuinka paljon tutkitaan sitä kirjallia henkilöä.

Ja sehän kiinnostaa myös nykyisin pääasiassa, että nykyhän ei ole kirjallijoita, enää vaan äänikirjallijoita ja ne kaikki ovat sosiaalisissa mediassa.

Niin sitten kyllä se sillä tavalla varmaan ihmisiä kiinnostaa, että kuka on tällaisinkin tekeellä ja nyt kirjoittanut.

Mutta tää tää varsinkin tällainen näin, että vielä kun on tällainen tuuntematoon, joka tähän on siterattu, onko siterattu vai onko jonkun tuuntematoman kirjoittamaa runoo.

Ja nyt näin monta ajatusta tuli yhdessä lappuusta, että kiitos lähettejälle ja sitten hänelläkin, joka on lappuun salli imannut.

[Transcript] Antin koulumatka / Fenkoli, fatupassi ja feijooni

Kunenlampa tämä nyt, jonka mä keskeytet ikävällä tavalla.

Et ikinä arvaa mitä teen tällä hetkellä?

Katkaisin tähän ja sanoin, yritän arvata.

Mankeloit kalsareita?

Tää on säällittävä.

Tai ehkä jotenkin muutamaan kummallista.

Istun pimeässä kotipihani, takapihalla, Mikkelissä, huidon tämmöisiä tosiajärjestöjä ja ötyköitä ympärille, niin pois.

Ja siis taaskulampuun, käännökään taaskulampuun kalossa, kerään puoliksi homehtuneita punavinimarioja tältä puskasta.

Hyvää.

Vaako enää ihminen tästä?

Tai ehkä suomalaisemmaksi menen.

Minä vaan kysyn.

Ja sitten toki kuuntelen sun podcastia tässä samalla, että ehkä taan olemalla keino päästä tuolle kotoa ulos kuuntelman tota podcastia.

En mua muuta.

Haista sinäkin, ja tämä oli ihan muistutu semmoisesta asiasta, että minä menin yhtenä päivänä salaattibaariin täällä ja olin myös hirveän jano.

Ja sitten siellä oli tarjolla tämmöisiä vitu luomumehujajaa ja muuta.

Sitten ainoa, mikä näytti jollakin tavalla kutsuvalta, oli semmonen punainen T-juoma.

Kyllä mä näin lasipullossa ja mä otin semmoisen sitten sitä salaatin kylkeen.

Sitten mä maistuin sitä niin mielen tulvahti muistut.

Nimittäin se maistui aivan kuoleman mehulta.

Meillä lapsena oli kuoleman mehua tarjolla joka päivä.

Se oli siis isä teki nimenomaan musta ja punaviini marjoista.

Ennen kaikkea ilmeisesti mustaviini marjoista tämmöistä mehua, joka sitten pakastettiin semmoisiin pitkulaisiin,

tietikö semmoisen punakorkkinen, semmonen, minä en ole Suomen ulkopuolella niitä nähnyt,

mutta semmonen vähän niinku kirjan kokoinen tämmöinen mehupakaste purkki,

ennen tiedän parempaa sanaa nyt sille.

Mutta niissä oli siis punainen korkki, ne oli tämmöisiä lituuskoita

ja niihin sitten pakastettiin se viinimarja mehuu.

Ja siinä oli sokeria noin kolme kidettä litraa kohti.

Ja sit sitä myös laimenettiin toisin kuin mumma laimeesi,

koska mumma teki siis semmoista mustaviini marjoin mehua, joka oli siis kiisselinpaksusta.

Ja siinä oli siis, siinä oli kolme kiloa sokeria litraa kohti.

Ja sitten kotona niin isää säästä ja nämä teki tämmöistä vähän kevyempää.

Ja sit sitä laimenettiin niin, että laitettiin yksi osa mehu tiivistettä ja 85 osa vettä,

niin että se oli vähän niinku tämmöinen homeopaattinen mehu,

jossa oli niinku semmonen mehuun muistuma.

Ja sillä me niinku on kosteutettu itsemeen.

Sen takia meidän perheissä ei koskaan on kukaan juonut oikeastaan hirveästi mitään muuta kuin kahvia.

[Transcript] Antin koulumatka / Fenkoli, fatupassi ja feijooni

Että meidän perheen jäsenet varmaan kaikki järjestään kuollaan johonkin munuaiskiviin, koska kukaan ei ole tottunut juomaan siis semmosia litroja päivässä vettä, mitä nykyisin sanotaan ihmisille, että pitää juoda.

Kosko siihen henkilökohtaisesti, että täällä varsinkin kaikki kulkee semmoset kallonapurkit käsissään ja sitten väkisin juovat sitä vettä.

Minusta sekin on, luulustunut, että sekin alkaa olla munuaisille opahasia.

Että kyllä kannattaa nesteyttää itseään, mutta ihan hyvin niin semmosella kahvilla pystyy.

Kaavi on nestet.

Sanotaan, että kaavi on diureitti eli tämmöinen nesteen poistia, mutta onhan siinä kahvissa mukana vähän sitä vettä, jolla se on keitetty.

Että eihän se nyt aivan voi olla diureitti.

Ja sinä oon ento...

Kunnelkaa nyt itteen hei, että mitä te väitätte.

Niin mukavaa olla siellä puskassa kanssasi.

Ja tuota...

Älä teen lapsille kuitenkaan mehua niistä.

Minusta siis niistä kannattaa tehdä jotakin semmoista murskaa, jota voi laittaa, jos on helvetistä sokeriaa, sitä voi laittaa puuroon silmäksi.

Se on minusta ihan hyvä viinimarijoille.

Mutta hyvää, että poimitte ne kuitenkin sieltä.

Mä luulen, että mun isä olis...

Jos mä saisin tänne viinimarepensä antuneet takapihalle, niin minua isä olis tyytyväinen, että hän on jotain siirtänyt meille lapsille.

Koska hän elää aina se sellainen, että tulkaa hän käymään, niin mennään poimimaan ne viinimaria tuolta takapihalta.

Se ajattelee niitä siellä.

Kun niitä siellä on kuitenkin aineisesti.

Jotenkin kaikki ne hyvät marjat, mansikat ja mustikat, niitä on vähän aikaa ja välillä tosi huonosti, mutta viinimarijoja aina ihan vitusti.

Ja niitä on mahdollista sieltä yhdessä poimia perheenä.

No niin, olisk tää nyt seuraava?

Moi, Antti.

Oletko koskaan miettinyt sellaista, että Suomenkeinen kaks lausetta, sanoppaa muuta ja älä muuta sano.

Toivottavasti keskustelusti ismalle sama asiaa.

Oikeesti niitä on ihan päivästäset asiat kirjaamme.

En ole ikinä ajatellut, enkä itse asiassa haluaisi hirveästi ajatella.

Mutta siinä on jotakin hyvin suomalaista.

Siinä on jotakin hyvin suomalaista, kuten tää nyt meitin tässä.

Kyllähän suomalaisen keskustelun pääasiallinen tarkoitus on se,

[Transcript] Antin koulumatka / Fenkoli, fatupassi ja feijooni

että se loppuisi se keskustelua mahdollisimman nopeasti.
Siinä on tavallaan ehkä sen voi ajatella niitse sanoppamuuta,
niin on vähän semmoinen toivotus, että älä oikeastaan sano.
Se vaan sanotaan ystävällisesti, mutta kyllähän se alaateksti on just se,
että eihän tähän oikeastaan enää mitään muuta voisi sanoa.

Nyt voitaisiin pikkuhiljaa.

Pikkuhiljaa ruvetaan laittamaan hupparin huppua syvemmälle päähän
ja mennät takaisin sinne omalle tontille.

Tässä nyt käytiin jo nämä kahden kesäänmökkitontin vesivauriot
sateiden jäljiltä läpi, eiköhän nyt sitten lähdetä takaisin päin tuonne,
missä on ne omat ihmiset.

Terve, Antti.

Minäkin autorotissa laitan viestejä ja kuuntelin äsikäköttäen
täällä sun jaksoa, missä sinä olin syönyt ihmispaskaan.
En tiedä tiesitkö, mutta Suomessa tämä on syssyllä,
kun marjastajat, metsästäjät, sienestäjät lähtevät luontoon liikkumaan.
Nähän ei käy eskotona paskalla koskaan,
koska sinne luonto on niin mukava varmaan paskantaa.
Eikä mitään pitää siellä käymään, jos hätää tulee,
mutta sitä paskaa oikeasti riittää.

Sitä on ihan joka paikka täynnä.

Ja sen tietää, että kun koira ihmispaskaan löytää,
niin sehän on mikään mahtavin herkkupala ja kerrankin,
kun mä huusi, että ei, alas ylös,
että se on oikein hannakkassa ilmaa,
niin se on sellaan kiepillä lentisen suun muuten iso.

Vittu!

Hei, nyt...

Käykää aamupaskalla ihan oikeasti. Kiitos.

Hei, kiitos. Tämä oli hirveän viesti,
jonka mä oon ikinä saanut elämässäni,
koska mä oon nyt sasukin nouss tuolta sohvan pohjalta.
Kiinnostunella varmaan ymmärsi jotenkin,
että mistä on kysymys herkuista nimittäin.

Hyi!

Mä oon ikinä ajatellut tätä,
ja nyt mä joudun aina ajattelemaan,
ja nyt aina kun puhutaan mariasteista ja sienestäjistä,
ja aina kun ihmiset esittelee vaste edes sieni korjaan sosiaalisessa mediassa,
niin mun ainoa asia on se,
että onko ne on käynyt jossakin välissä paskalla metässä?
Kaivakaan ne sinne nyt edesi,
niin kuin varuismiehet kaivaa kuopaan,
niin sitten paskantaan sinne ja laittaa siihen tavaraa.

[Transcript] Antin koulumatka / Fenkoli, fatupassi ja feijooni

Ei puhuta tästä enää.
Nyt täällä on vielä yksi viesti tulossa,
ja kuunnellaan tää nyttten.
Ja tota...
Nyt sitten...
Toivotaan, että tää on semmonen niin kuin
kitalain puhdista ja miksi tää sanotaan enkivää risussissa.
Edellisessä jaksossa oli
sijuhinvirsiä Antti Holman laulalla.
No niin, tää oli puhdistavana.
Ja täytyy kyllä sanoa, että sydäntä lämmitti
lestaan ja väestää usta-aisena
ihmisinä, tällaisessa
maalistuneissa kulttuurissa huomaan,
että kaipaa välillä.
Virsiä vaikkein ehkä miellä itseäni enää yhtään uskonnolliseksi.
Siinä on vain jotakin
siistiä.
Ja tota...
Mulla olisi tämmöinen ehdotus, kun nykyään nämä
porkea sitä ja tekee välillä semmoisia
niinku live-lähetyksiä.
Mä otan semmoisella viistillä,
että tois Antti Holman
sijoninvirsi seurata.
Tai vain virsi seurata,
jos laulettaisiin
virsiä ja
hengällisiä lauluja,
yhteislauluina ja
Antti Holman toimisiin esilaulajana
ja sitten
saatana voisi saada
saada.
Siinä on twistiä.
Siinä olisi nimenomaan twistiä.
No niin, tää toimii ihan
ihan tuttavana puhdistajana,
koska tota todellakin mäkin on miettinyt
virsiä nyt sen
kysymyksen jälkeen, joka tuli silloin,
että
ehdotuksen jälkeen voisiko
veisata virsiä tässä.

Ja mä itse asiassa mä en tiedot,
onks se sjoninvirsi tai onks se tavallisen
virsi, mutta yhtenä iltana huomasin
illalla noin 11-aikaan
veisaavani tämmöistä näin, että
tuu on tästä päivästä
kiitoksen sulle
häveten herraani
tuhunnustain
huonosti suoritin
tehtävät sen
ja
sit siinä pyydetään anteeksi
ja armoa vielä jatkossa, mikä
ja se on nyt jäänyt
sillä tavalla päälle, että
mulla on tapana
suihkussa
vetästä se.
Ensimmäinenä se keistu sitä ehkä monesti
myös pari kertaa vielä, koska
en tiedä, että voiko Kovimoni
tässä elämässä, Kovimoni-ihminen
sanoa, että tänään
nämä taivani tehtävät, jotka
oli tässä edessä, niin suoritin ne hyvin
ja olen tyytyväinen itseeni
ja jatkan ilomielin
seuraavan päivään, koska
minusta siis on jotakin kauhean
ihastuttavaa semmoisessa asiassa, että
illalla voi
pyytää tämmöseltä korkeammalta olenolta
tai vain isästä voin minä puhua
tässä niin omalla kohdalla, niin
tai vain isältä pyytää anteeksi, että
taas meni ihareisille koko paska
ja virreä muodossa vielä.
Näissä hän on siis semmoinen,
mä oon miettinyt semmoista asiaa ihan
vilpittomasti siis tässä uskonnollisuudessa,
että mä hän on kanssa kauhean topakkana
ja vihamielisesti kirkosta eronnut
vuosia sitten joku

mulla on semmoinen ajatus siitä, että
ei ole muodossa suolella oikea asiaa
minkään näihin uskonnollisiin yhteisöihin,
että ei silloin, se ei vaan
kuulus siihen projektiin lainkaan
ja nyt älkää ruvetko vastaamaan tähän
tai menee muuten semmoiseksi
autaanti, soltaamiseksi ja huopamiseksi,
mutta minulla on itsellä semmoinen olo, että
emmä jaksa, jos
kun niissä, siellä on
ei löydy semmoista maailmauskontoon
mistään, missä ei jossakin
tärkeimmässä kirjallisessa
opin kapaleissa sanota, että
omot kaikki menee syvimpään
mustaan palavan liitereen
ja ne jätetään sinne
ja se on heidän kohtalossa
tai joku muu tällainen
vastaava perversiot
ja väärin tekemiset, tuomitseva
asia, koska uskonnot on tähtää
tietyllä tavalla semmoiseen
Jumalan täydellisyyteen, että haetaan
jotakin semmoista täydellisyyttä, niin sitten tämmöiset
epätäydellisyydet eivät kuulu siihen.
No, joillekin ihmisille se on ihan ok,
että
sitten vaan ollaan
epätäydellisiä ja sehän on myös
mun mielestä itse asiassa tämmöisten
niin kuin tässäkin viireissä, niin
se on kauhean
ihana asia, että voi tunnustaa sen,
että on epätäydellinen, mutta sitten jossain vaiheessa
tulee myös itselle semmoinen
että jossain vaiheessa täytyy jotakin
rajameto tehdä, että jos on niin
lähtökohtaisesti niin kuin niin persäistä ja huono
niin sitten
mulla tulee ainakin vastaan semmoinen, että
en mä nyt, mä hän jakset tätä niin kuin
neuvotella enää, että nyt mun täytyy tehdä

niin kuin omat valintani
No, mä olisin tehnyt
enmaksa Piispojen kahvikesteistä enää
kirkollisveroa, vaan
toimin sitten ihan muuten esim.
metropolittan operalle laajota
vuosittain rahaa.
Ja tota
kun heillä on nimittäin rahat loppujen
sikiumenossa konkulaankohta, kun ei kukaan
ihminen enää jaksaa käydä, missä kulttuuririennoissa
kaikki haluavat vaan katsoa tiktokista videoita.
Ja tota, terveisin
Aunetati.
Ja sitten, niin, no mä jätin
kirkon, mutta ei sitä omaa
niin kuin uskonnollisuutta voi tietyllä
tavalla koskaan jättää, niin kuin tässäkin
tämä
pehmeäninen soittaja sanoi
kiinnostavasti, että
vaikka onkin itse niin kuin
ei pidä itseä uskonnollisena ihmisenä, niin sitten
kuitenkin jollakin tavalla ne
asiat tulee mieleen.
Ja yleensä ne asiat tulee mieleen
niin kuin musiikin muodossa.
Muistan jossain vähän, kun mä kävin
oikein uraakalla kirkossa vähän niin kuin selvittämässä
tätä, että mikä minun
suhdeuskonto on, niin
ohosianna, kun tuli Johanneksien kirkossa, niin
tiettikö, kun itku alkaa
joskus sillä tavalla, että vaan
vesiputoo silmistä, ettei
tuu eistä semmoista niin kuin
sitä semmoista yskänkalkaista nikoittelua, mikä
usein siihen kuuluu siihen itkuun, vaan siis
semmoinen, että se alkaa niin kuin semmoisena, että
patoportit aukeavat ja
tuota, vesijalkaa virrata
ja niin kuin siinä nostaa seisomaan
ja sitten ohosianna alkaa, se alkaa
sille, sille alkoi soitella uruilla, oikea

[Transcript] Antin koulumatka / Fenkoli, fatupassi ja feijooni

aika kovalla jo heti niin kuin kärkeä.
Mä olin niinku vähän tavallaan
unohtanut sen, että semmoinenkin
olemassa kun ohosianna, ja sit se yllättäen
tuli sieltä ja mä niin kuin, sit
mä oon itketti niin paljon, että mä en
pysty yhdessä laulumaan mukana, mutta
se on tavallaan se semmoinen, että tämmöiset
lapsuuden melodiat on
ne jää johonkin
semmoiseen muistin, johon ei oikein
millään muulla tavalla oo
kosketusta, kun sitten vaan
uudestaan niitä melodioita toistamalla.
Ja toinen on esimerkiksi mörköoperä,
että ei tarviu olla uskonnollinen, mutta
että jos teissä on siellä
mörköoperän kuulijoita,
niin haluaisin kuulla sitä, koska se
on mittain minun
lapsuuden semmonen
sukupolvi kokemus, jota mä en voin
niinku unohtaa. Ja mä en oikein
on löytänyt ihmisiä, joilla se on
yhtä lailla, että mulla on
niin kuunneltu loppuun ja kasetet siis lapsena
mörköoperä, mulla on mörköselähti
laivaan, ja sitten on se
toinenkin se, mikä sinut on
ja sitten se mörköoperä
ja mörköselähti laivaan.
Nehän on niinku kaksi erillistä operaa
ja aivan uskomattomai vieovat.
Nyt tää lähti semmoiselle
tangentille.
Mä sanoin nyt teille kaikille, että
kiitos ihan hirveesti näistä viesteistä
taas. Tää on minun kuukauden
kohokohta. Mä oon nyt ottanut tämmöiset
kuukaudessa,
kerran kuunnellaan näitä viestejä, ja tää on
minun kuukauden koho kohta, niin
minun koho kohta, nii te,
ja sitten kun tää menee 30 minuutin

[Transcript] Antin koulumatka / Fenkoli, fatupassi ja feijooni

yliin, niin mulla loppuu kaikki kyky
maailmasta puhua.
Mutta juuri tää oli pointti, että
nyt minulla ei tarvii yksin täällä, vaan
että te ootte täällä mukana.
Ja teille kaikille, niin viestiä
lähettäjälle erityis
vaskanhaistamiset,
mutta ei ihmis paskan, vaan semmoisen
yleisen, niinku
tietysti nyt sanotaan semmoisen
hengellisen paskan, henkisen
sitä haistelleen.
Jatketaan, heippa!
Mä haluatko löytää lisää samankaltaisia
podeja, tai vaikka ihon
uusia tuttavuuksia.
Lata Podmiin sovellus App Storesta
tai Google Playstä, ja saat kokeilla
palvelua kaksi viikkoa ilmaiseksi.